

Sąd Najwyższy przyznaje rację PGE Dystrybucja w sprawie dotyczącej opłaty za przyłączenie

Sąd Najwyższy rozstrzygnął na korzyść Spółki skargę kasacyjną w sprawie przyłączenia farmy wiatrowej D(...)P(...). Zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie został uchylony, a sprawę przekazano do Sądu Apelacyjnego w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Spór toczył się od 2009 roku. Poziom opłaty za przyłączenie ustalony przez prezesa URE wyniósł 1 mln 50 tys. złotych netto podczas gdy jej poziom ustalony przez Spółkę sięgał kwoty 35 mln 250 tysięcy netto. Firma E (...) Sp. z o.o. nie zgodziła się na wyliczoną przez spółkę wielkość opłaty za przyłączenie i wniosła do Prezesa URE o rozstrzygnięcie tej kwestii. Decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz następujące po niej wyroki Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Sądu Apelacyjnego w Warszawie były niekorzystne dla spółki. Ich tezą było określenie opłaty za przyłączenie wyłącznie w odniesieniu do poziomu nakładów związanych z samym tylko „przyłączeniem”, nie zaś w szerszym aspekcie nakładów koniecznych do przyłączenia. 11 kwietnia br. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok z przyczyn merytorycznych, uznając za zasadne część z podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów. SN wskazał, że nakłady na przyłączenie powinny być rozumiane wąsko, bez uwzględniania w tych nakładach kosztów rozbudowy sieci. Jednocześnie nie podzielił zarzutu formalnego nieważności postępowania z uwagi na brak zdolności sądowej pozwanego (brak osoby pełniącej funkcję Prezesa URE w momencie wydawania zaskarżonego wyroku) oraz zarzutu naruszenia prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 7 ust. 8 pkt 3 Prawa energetycznego. Uzasadniając swoje stanowisko w przedmiocie uchylecia zaskarżonego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że istotną w sprawie pozostawała okoliczność, kto ma pokryć koszty związane z koniecznością rozbudowy i modernizacji sieci w sytuacji, gdy modernizacja i rozbudowa wymuszone są przez fakt przyłączenia do sieci farmy wiatrowej. Sąd Najwyższy wskazał, że błędne było twierdzenie Sądu Apelacyjnego, że koszty te ponosi wyłącznie PGE Dystrybucja jako zobowiązana do rozbudowy sieci z mocy art. 7 ust. 5 PE. Sąd Najwyższy uznał, że stosowanie przez Sąd Apelacyjny art. 7 ust. 5 PE w niniejszej sprawie nie było uzasadnione, stąd też drugi z zarzutów kasacyjnych okazał się uzasadniony. Kolejną istotną kwestią pozostawała okoliczność, czy w stanie faktycznym sprawy w ogóle istniały wymagane przez PE przesłanki techniczne i ekonomiczne przyłączenia. Skoro bowiem w warunkach technicznych przekazanych przez spółkę zainteresowanemu wskazano na konieczność budowy znacznych odcinków sieci z czym związane są wysokie koszty, to wymagało dokonania wnikliwej oceny, czy wymienione i obligatoryjne przesłanki faktycznie istniały. Sąd Najwyższy podzielił też wyrażany przez PGE Dystrybucja pogląd że obie powyższe przesłanki nie zostały przez Sąd Apelacyjny dostatecznie zbadane, mimo, że spółka od początku postępowania w sprawie zwracała na nie uwagę organów orzekających, w szczególności w zakresie przesłanek ekonomicznych przyłączenia. To przesądziło o uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.